

לב מקף באור הלבנה

ספור מרתק על כוחה של תפילה, בטחון בה' וסליחה.

הסיפור על המגיד מקוז'ניץ אשר מסר את לבו לבורא עולם.

מי היה המגיד מקוז'ניץ?

הכל התחיל מברכה של מלאך ממש...

רבי שבתי היה יהודי עני מאד, אבל
צדיק שאהב את ה'. הוא עבד בתקון
ספרי קדש קרועים.

בזכות האמונה שלו, הוא קיבל ברכה
מהבעל שם טוב הקדוש – ונולד לו
ילד צדיק וטהור.
לילד קראו ישראל.

❄ מוצאי שבת, ליל חוררף קר ❄
במיחד בחד בעירה קוז'ניץ.
החסידיים מתעטפים במעילים כבדים
בחצר. כולם ממתנינים בצפייה כדי לקיים
מצוה אהובה: קדוש לבנה.

❄
אבל השמים היו מכסים בעננים שחורים.
אפלו קרן אור אחת לא נראתה... מה
יעשו? הם בטחו בה'!

וְהִנֵּה פֶלֶא מִהַשָּׁמַיִם!
רוּחַ חֲזָקָה פִּטְוֶרָה אֶת
הָעֲנָנִים, וְהַלְבֵּנָה הָאִירָה
בְּאוֹר לָבָן וְרוֹד!

הַמַּגִּיד עֲצָם אֶת עֵינָיו
וְהַתְּחִיל לְבָרֵךְ בְּקוֹל מְלֵא
מִתִּיקוֹת אֶת בּוֹרָא עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה ה'...
אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים...
בְּזָכוֹת חֵם הַתְּפִלָּה, כָּלֵם
נִשְׁכָּחוּ מִהַקּוֹר!

בְּדִיּוֹק בְּרָגַע הַקְדָּשָׁה הַזֶּה... אִיוֹם נוֹרָא הַתְּקַרֵּב.

כְּנוּפִיָּה שֶׁל שׁוֹדָדִים אֲכֻזָּרִים הַגִּיחָה מֵתוֹךְ הַיַּעַר הָאֵפֶל.

הֵם הָלְכוּ בְּשִׁלְג בְּמַגְפִּים כְּבִדִּים:
טָרָאח... דוּם... טָרָאח... דוּם...

בִּידֵיהֶם הָיוּ מְקֵלוֹת בְּרָזֶל וַחֲרָבוֹת. הֵם רָצוּ לַפְגֵּעַ בַּיהוּדִים!

רֹאשׁ הַשּׁוֹדְדִים, אִישׁ עֶנֶק
וּמִפְחִיד, שָׁמַע אֶת הַתְּפִלָּה
וְהִתְקַרֵּב לַחֲצֹר.

הוּא בָּחַר לוֹ כְּמִטְרָה אֶת
הַמַּגִּיד הַקָּדוֹשׁ.

הוּא עָמַד מִמָּשׁ מֵאַחֲרָיו,
הָרִים אֶת נִשְׁקוֹ וְגָבוּהַ
בְּאֵוִיר, וְהִתְכוֹנֵן לְהַכּוֹת.
חֵס וְחִלָּה!

המגיד
אפלו לא
שם לב!

השודד
מוכן
לפגוע.

המגיד היה כל כך שקוע באהבת ה' ובתפילה, עד
שלא שמע את צעדי השודד ולא ראה את הסכנה.
הבטחון בה' עטף אותו כמו מגן של אור!

תִּפֹּל עַל־יְהִם אֵימָתָה וּפִיחַד,
בְּגִדְוֹל זָרוּעָה יִדְמוּ כְּאֶבֶן

בְּדִיוֹק בְּאוֹתָהּ שְׁנִיָּה דְרָמָטִית, הִגִּיעַ הַמַּגִּיד לַפָּסוּק הַיְדוּעַ מִתּוֹךְ קְדוּשׁ
לְבָנָה. הוּא אָמַר אוֹתוֹ מֶלֶה אַחֵר מֶלֶה, לְאֵט, כְּמִי שֶׁסּוֹפֵר יְהוֹמִים:
"מֶה פָּרוּשׁ "יִדְמוּ כְּאֶבֶן"? הֲרֵשָׁעִים יַעֲמְדוּ בְּלִי לְזוּז, מִמָּשׁ כְּמוֹ אֶבֶן!

הפסוק הקדוש בקע את השמים,
והנס קרה!

כאלו מישהו מהשמים קשר את
השודד בחבל נעלם.

ידו הענקית נשארה תלויה באויר!
הוא לא הצליח להוריד אותה.
רגליו נדבקו לאדמה וקולו נעלם.

השודד האכזרי עמד שם משתק,
ממש כמו פסל של אבן.

השודדים שעמדו מאחור
ראו את המנהיג שלהם
ורעדו מפחד כעלה נדף.
אחד מהם לחש:
"אתם יודעים מה קרה?!"
זהו הרב הקדוש של קוז'נץ! יש
לו כחות ישירות מהשמים."
"אסור לנו להתעסק עם
יהודים המדברים עם
בורא עולם!"

הַמַּגִּיד פֶּקַח אֶת עֵינָיו וְרָאָה פֶּתְאוֹם אֶת הַשּׁוֹדֵד.
הוא הִיָּה מוֹפֶתֶעַ מְאֹד – הוא בְּכָלֵל
לֹא יָדַע מֶה קָרָה!

“אֲנִי מִמָּה, צַדִּיק קְדוֹשׁ!”
תַּחֲנִנּוּ הַשּׁוֹדְדִים, “תִּסָּלַח לַמִּנְהִיג שְׁלָנוּ!
בְּבִקְשָׁה שְׁחִייו יַחְזִירוּ לַהֲיוֹת רְגִילִים!”

האם המגיד כעס?
חס וחלילה!
עיניו היו מלאות
ברחמים של מלאך.
"אני מוחל וסולח לך,"
אמר הרב בקול שקט
בתנאי אחד: תבטיח
שמעכשו ולעולם לא
תרים מכה או תעשה
עול לשום יהודי!
אני נשבע!
בכה השודד.
באותו רגע הקיפאון
השתחרר, ידו ירדה
והוא חזר לנשם.

ספור עם השגחה פרטית לא נגמר ביער...
לבו של השודד לא הניח לו. האהבה והסליחה של הרב שינו אותו לגמרי!
לאחר זמן מה, הוא חזר למגיד מקוז'נץ, למד תורה, עבר גיור והפך ליהודי אמת – "גר
צדק" קדוש!
את שאר שנותיו בלה בבית המדרש, בוכה דמעות תשובה וקורא תהלים בדבקות.

נַעֲצֵם עֵינַיִם חֶזֶק וְנִתְקָרֵב לַה'!

הַמַּגִּיד לַמִּד
אוֹתָנוּ מֵהוּ
בֵּיטְחוֹן בַּה'!
הַתְּפִלָּה הִיא
תְּרִיס וּמִגֵּן שׁוֹמֵר
מִפְּנֵי כָּל רָע!

- מחר בבקר, כשנגיע לתפלת "שמע ישראל", בואו נַעֲצֵם עֵינַיִם חֶזֶק, ממש כמו המגיד.
- לא נשמע כלום מסביב, לא נתבַלְבַּל בַּכָּתָה.
- נחשב רק על ה' ועל אהבתו הגדולה אלינו.

לְסַלַח זֶה לְהֵאִיר!

★ לַפְעָמִים חֵבֵר אוֹ אֶחָ אוֹמֵר מֶלֶה לֹא יָפֵה, וּמִיד אֲנַחְנוּ מַחֲפָשִׁים אֵיךְ לְכַעַס חֲזָרָה...

★ נִזְכֹּר אֶת עֵינָיו שֶׁל הַמַּגִּיד מִקוֹז'נִיץ: הוּא סָלַח אֶפְלוּ לְשׁוֹדֵד אַכְזָרִי!

★ אִם מִיִּשְׁהוּ פָּגַע בָּכֶם וּבִקֵּשׁ סְלִיחָה – תִּסְלַחוּ מִכָּל הַלֵּב.

★ כִּי נִהְפֹךְ חֲשֹׁךְ לְאוֹר, וְאוֹיֵב לְחֵבֵר אֱמֶת.